

TALÁLKOZÁS

*mennyi szép álom volt akkor és már nincs meg a pad
amelyen ültünk és a fa mögötte
azt is kivágták és üveg ül száraz szememen
idegen idegen idegen*

*az aszfaltot sem ismerem már és az utca
az utca megnőtt és az a ház sem volt akkor és a szobor sem
a szobor élt még és tartozott a szabójának
és a kávéját sem tudta kifizetni és poloskákra vadászott
a hónapos szobája szürke falán (a lakbért sem fizette)
nem ő nem ő nem ő gögös büszke szobor
és meleg vér folyt a verseiben nem ilyen hidegen
nem kőből állt mint ez az idegen
s az ég fölötte és a föld is alatta*

*és mennyi szemem volt akkor és most semmit sem látok
és akkor az ujjamon volt a mennyország
és elértem volna ezer háborún át és akkor hittem
hogy a karom világot ölel és hogy jó a világ
azt is hittem és jaj! szűz flúk és lányok
és szűz gondolatok és vágyak és erők és szűz estéken
csillag gyúlt ki az égen csakis minékünk
a mi csillagunk volt a mi napunk a mi holdunk a mi egünk
és most már az is idegen és most már az is idegen*

*és mondanám: megöregedtél és mondanád: megöregedtem
és mondanám: csúf öregasszony és mondanád: csúf öregember
és mondanám: jöjj vissza negyven évvel és mondanád:
jöjj vissza negyven évvel és keressük meg a csillag
régj szerelmünket és mondanám: de szép ostobák voltunk
és mondanád: a csók azért jóízű volt és én mondanám:
a csók azért jóízű volt de most már mások csókolóznak*

de most már este van mondanám és jó éjszakát

te első hó hányadik vagy
te első hó fehér
én már tudom lucskos leszel
én már tudom víz sár leszel
te első hó fehér

jókor jöttél rosszkor jöttél
te vagy a tél
te vagy a szűz megtaposnak
te vagy a jó megtaposnak
te mi vagyunk megtaposnak
te első hó fehér

ez a világ fehér világ
nem is olyan fehér világ
gyertyavilág lámpavilág
sötét világ te hó világ
szikrázó szép csillagvirág
piros véres lucskos virág

te első hó te hányadik
esteledik hajnalodik
eztán mindig esteledik
s nem lesz többé sose szánkóm
csilingelő csengőm sem lesz

te első hó te csillag te

én már csak itt ezen a földön

ezen a földön

csak nefelejcsét ne hozzatok majd
kár hogy nincs elfelejts virág

én már csak itt ezen a földön
napjaimat estékbe öltöm
se reggel már se dél
kár hogy nincs nekeress virág

most a fejem fáj ez a hadisarc
mert egyre csak csatároztam
most már a vezényszó hátra arc
mert egyre csak csatáztam

már nem mennék fel a hegyre
rossz a derekam
már a völgyben sem maradnék
minek

én már csak itt ezen a földön

ezen a csupaszföldön
ezen a szikés elfáradt földön
ezen a véres földön

ó szegény diogenész te nagyon árva
adj szállást és keressük együtt
és hiába

Ezeket a verseket a szerző Rozsdás esték című, hetvenedik születésnapjára megjelent gyűjteményes kötetéből közöljük.